

wtorek, 04.06.2024

Wspomnijmy dziś św. Jana Grande, zakonnika

Jan Grande Romár urodził się 6 marca 1546 roku w miasteczku Carmona nieopodal Sewilli. Uczył się zawodu sukiennika. W wieku 11 lat stracił ojca. Gdy został kupcem, zamiast spodziewanej satysfakcji z pracy czuł narastający kryzys wewnętrzny. Dlatego udał się do pustelni św. Eulalii w Marchena, by przez rok żyć modlitwą i kontemplacją. Tam rozpoznał Boże wezwanie do służby chorym i cierpiącym. Na znak pokory, widząc swoją niedoskonałość, przywdział włosiennicę i zaczął nazywać siebie Janem Wielkim Grzesznikiem (po hiszpańsku Juan Pecador). W 1566 roku w Jerez de la Frontera założył szpital dla nieuleczalnie chorych. Osiem lat później wstąpił do Zakonu Szpitalnego św. Jana Bożego (bonifratrów). Wykazywał się dużą gorliwością w służbie najbardziej potrzebującym. Dostrzegł to biskup Sewilli, który polecił mu reformę szpitalnictwa. Jan został przełożonym szpitalnej wspólnoty zakonnej i mistrzem nowicjatu; był także fundatorem i zarządcą szpitala. Prowadził życie bardzo ubogie, poświęcając swój czas kontemplacji i modlitwie. Zmarł 3 czerwca 1600 roku podczas epidemii dżumy, niosąc pomoc zarażonym. Rozpoczęty w 1629 roku proces beatyfikacyjny zakończył się w roku 1853. Beatyfikacji dokonał papież Pius IX. Kanonizacja Jana Grande stała się możliwa dzięki uzdrowieniu, jakie dokonało się w szpitalu bonifratrów w Krakowie 24 grudnia 1932 roku. Nieuleczalnie chora siostra zakonna Maria (Regina Hoeflich), felicjanka, modląc się przed wizerunkiem bł. Jana Grandego, odzyskała zdrowie. Św. Jan Paweł II zaliczył hiszpańskiego bonifratra w poczet świętych 2 czerwca 1996 roku w Rzymie. Relikwie św. Jana znajdują się w Jerez, w szpitalu bonifratrów noszącym jego imię. W ikonografii św. Jan Grande przedstawiany jest w habicie bonifratra. Jego atrybutem jest krzyż i wizerunek Matki Bożej. Źródło: <https://brewiarz.pl/czytelnia/swieci/06-03c.php3> <https://martyrologium.blogspot.com/2010/06/sw-jan-grande.html>